

staaende. Baaede til Høvedelse af Statshøjheden og til Sikkerhed imod indre Uroligheder og Opstande vilde det være særdeles ønskeligt, om en dansk Drødsmand kunde være stationeret ved Verne, helst Naret rundt, men i alt Fald en saa stor Del af de tolv Maanedes, at Flaget jevnlig kunde vises saavel i vore egne, koloniale Havne som i de nærliggende, fremmede Kolonier. Det er ikke tænkt, at nogen Del af en saadan Drødsmands Besætning skulde afgives til fast Tjeneste iland; men hvis Noget skulde hændes, som gjorde Krav paa en hurtig Kraftudvikling, vilde selv en mindre Drødsmand for et kort Lidsrum kunne læste et betydeligt Lod i Bægtkaalen, og dens blotte Nærværelse vilde udøve et moralsk Tryk til at forhindre Excesser, saa at Foranstaltningen vistnok vilde kunne tillade nogen Formindskelse af den faste Militærstyrke paa Land. Det var vel heller ikke umuligt at kombinere en saadan Udkommando af en Drødsmand til Vestindien med de planmæssige Øvelser og Udrustninger. Men da Forholdene i Vestindien netop for Liden kræve særlig Forsigtighed og Agtpaaagivenhed, anses det for rigtig, at der inarest muligt tages Bestemmelse om Udsendelse af et Skib, der kan indtage Korvetten „Dagmars“ Plads. Paa Finantsloven for 1880—81 var der forlangt en dertil sigtende Bevilling for „Diana“, som dog udstemtes i Folkethinget. Denne Bevilling foreslaas optagen i nærværende Lovforslag.

Den Byrde, som ved Lovforslaget paalægges den danske Statskasse, er meget betydelig, og om den end kan formindskes med c. en Krediedel ved Refusion af Udgifter for St. Thomas' Vedkommende, hvorom Bestemmelse vil kunne tages i den Lov, som næste Aar skal fastsætte Koloniens Tilskud til de almindelige Statsforpændigheder, saa er det sandsynligt, at en lignende Refusion ikke i en nærmere Fremtid kan ventes for St. Croix' Vedkommende. Med Hensyn til sidstnævnte synes det derfor naturligt, at der, naar Moderlandet skal overtage en saa væsentlig Byrde, samtidig ogsaa fra Dens Side fordras Offre i Retning af den koloniale Selvstændighed, der blev den tildel ved Loven af 1863 paa Basis af, at den selv vilde kunne afholde alle sine Udgifter. Mindretallet kunde derfor anse det for billig, om Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag skete paa Basis af, at en sliq i hvert Fald faktisk Suspension af Kolonialraadets lovgivende Myndighed gennem Anordninger midlertidigt foranlediges fra Regjeringens Side, ligesom man ogsaa ved denne Betragtning kan finde det forsvareligt at give Loven en midlertidig Natur ved f. Ex. at lade den foreløbig gjælde for en kortere Aarrække. Naar Mindretallet har anset 4 Aar at være en passende Grændse for denne midlertidige Tilstand, er Grunden følgende:

Foruden det ubetinget vigtigste Spørgsmaal for St. Croix' Fremgang, nemlig Fortrøstning

hos dem, der ville nedlægge sig paa Den, til, at der gives Garanti for Ro og Orden og Sikkerhed for Liv og Eiendom, er der andre Spørgsmaal, som med Hensyn til Dens Opkomst spille en væsentlig Rolle og som det er af Betydning at faae en saa fylldig Besvarelse af, at man derpaa kan bygge en bestemt Formening om, hvad der fra Statens Side yderligere bør gøres for at bringe Den frem til en bedre økonomisk Stilling.

Som saadanne Spørgsmaal kunne nævnes, om Jordbunden paa St. Croix endnu har bevaret sin loypriste Frugtbarhed, og om Dyrkningsmaaden er af den Bestaafenhed, at den kan holde Stridt med Sukkerproduktionens Udsvikling i hele den øvrige Verden. Det vilde være særdeles ønskeligt at faae dette undersøgt af Sagtynndige; som forene theoretisk med praktisk Indsigt. I nøie Forbindelse hermed staar det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse det oprettede Sjællesukkerfogeri har udøvet paa Sukkertilværet, om det er bragt til at arbejde tilfredsstillende, om det giver et passende Udbytte af den anvendte Kapital, og om det mulliggjør Dyrkningen af mindre Jordlodder, kjøbt eller forpagtede af Smaafolk, især af Negerracen. Herefter maa det afgjøres, om det vil være rigtig eller nødvendigt at anlægge endnu et Sukkerfaktori ved Vestenden, og paa hvilken Maade eller i hvilken Udstrækning Staten skulde komme et saadant tilhjælp.

I den med Lovforslaget fulgte Kommissionsbetænkning af Marts 1879 er der desuden peget hen paa mange andre ønskelige Reforme: Søndring i Fængslerne imellem Forbrydere og Saadanne, som kun have gjort sig skyldige i Kontraktbrud; større Lydelighed af Reglerne for Arbeidsherrems og Arbeidernes gjensidige Forhold; Indretning af en Art Evangsarbejdsanstalter; en ny Fattiglovgivning, der vistnok vil blive særlig nødvendig efter Regulatorernes Ophævelse og Indførelse af fortravrige Kontrakter; Forbedring af Skoleundervisningen; Udvikling af Læge- og Jordemodervæsenet; Oprettelsen af et Hospital; Ansættelsen af Dyrlæger; Omsorg for Træplænting o. s. v. Hertil kommer en Omordning og Udsvikling af Besætningsforholdene med det Formaal at tilveiebringe forøgede Indtægter.

Mindretallet tror, at disse Spørgsmaal bedst og hurtigst kunde klares ved at der under den førnævnte, midlertidige Periode for den til Diemebets Opnaaelse nødvendige Tid afjungeredes den med ubdvidet Myndighed for St. Croix' Vedkommende forsynede Regjeringsmyndighed et Par Mænd, der vare i Besiddelse af den fornødne juridisk-administrative og agronomiske Dygtighed til at faae Regjeringsmyndigheden bi ved en gennemgribende Undersøgelse af disse Forhold. Mindretallet formener nu, at det ovenfor angivne